

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 983/2022
03.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Рамовић, адвокат из ..., против туженог „Serbia Zijin Corper“ д.о.о. Бор, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4086/21 од 21.12.2021. године, у седници одржаној 03.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4086/21 од 21.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 159/20 од 15.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 15.10.2020. године о отказу Уговора о раду у целости и да се утврди да је тужиоцу престао радни однос без правног основа, као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад на одговарајуће радно место, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4086/21 од 21.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима возача тешких камиона. Решењем туженог број .. од 15.10.2020. године отказан му је уговор о раду број .. од 28.10.2014. године и сви припадајући анекси, због повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду, члана 178. став 1. тачка 9) Колективног уговора и члана 12. став 1. тачка 9) Правилника о радној дисциплини и понашању запослених код туженог, као и због повреде радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду и члана 179. став 1. тачка 29) Колективног уговора, као и члана 13. став 2. тачка 29) Правилника о радној дисциплини и понашању запослених код туженог. Код тужиоца су дана 21.09.2020. године, у 14,30 часова, приликом контроле личних ствари од стране обезбеђења које га је том приликом зауставило, нађене три пластичне флаше од по два литра, укупно шест литара евро дизела које је отуђио од послодавца. Решењем туженог број .. од 22.09.2020. године тужилац је удаљен са рада због повреде радне обавезе и дисциплине. Тужиоцу је достављено упозорење од 28.09.2020. године, на које се он изјаснио 05.10.2020. године. Тужилац је према сопственом признању источио дизел гориво из свог камиона број .. на испусту који се налази испод резервоара, па је са флашама које је пронашао на градилишту копа ... ставио у свој ранац, што је откривено приликом контроле личних ствари.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужиоцу у законито спроведеном поступку отказан уговор о раду од стране туженог, па је одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован.

Другостепени суд је нашао да су у поступку утврђене све одлучне чињенице за правилно и законито пресуђење у овој правној ствари, а закључак првостепеног суда је заснован на правилној примени материјалног права, уз правилну оцену да наведено понашање тужиоца представља повреду радне обавезе кривицом тужиоца и непоштовање радне дисциплине, и као такво је прописано актима туженог као отказни разлог. Према становишту другостепеног суда, неовлашћено присвајање средстава које послодавац користи за обављање делатности, противно уговору о раду и општем акту послодавца, представља скривљену повреду радне обавезе и законит основ престанка радног односа на иницијативу послодавца. Уколико је запослени прекорачио границе својих овлашћења које имају свој основ и произлазе из радног односа, предузимањем радњи које нису ни претходно ни накнадно одобрене од стране претпостављеног, искључиво на иницијативу самог запосленог, сматра се да је поступио намерно и несавесно, мимо правила струке, чиме је извршио повреду радне обавезе искључиво својом кривицом.

По оцени Врховног касационог суда, побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права.

Према одредби члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 95/18), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Према ставу 3. тачка 8)

истог члана, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 12. став 1. тачка 9) Правилника о радној дисциплини и понашању запослених код туженог прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то незаконито, нецелисходно и неодговорно располагање и коришћење имовине послодавца, а чланом 13. став 2. тачка 29) истог Правилника да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбама члана 178. став 1. тачка 9) Колективног уговора код туженог предвиђено је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то непоштовање општих и појединачних аката послодавца, а чланом 179. став 1. тачка 29) да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Како је тужилац без овлашћења кесу са флашама узео и ставио у свој ранац, а да о томе претходно ни накнадно није обавестио туженог, нити је за ту радњу прибавио одобрење, правилан је закључак нижестепених судова да је тужиоцу учинио повреду радне обавезе која је разлог за отказ уговора о раду. Пре доношења оспореног решења тужилац је упозорен на разлоге за отказ уговора о раду, сагласно члану 180. Закона о раду, чиме му је омогућено право на одбрану.

С обзиром да је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Наводима ревизије у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Џакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић